

Anna Fesnak, *Lew Stefan* [w:] Tekstowa kartoteka osobowa przemyslan, pod red. Anny Siciak, na stronie internetowej Przemyskiej Biblioteki Publicznej

Lew Stefan (1937–2006), etnograf

Ur. 22 XII 1937 r. w Krakowie jako syn zawodowego oficera Feliksa i nauczycielki Marii z d. Stuchlińskiej. Od 1939 r. mieszkał w Przeworsku, a w latach okupacji w Markowej, gdzie w 1944 r. rozpoczął naukę w szkole podstawowej, którą ukończył w 1950 r. w Przeworsku. W 1954 zdał egzamin dojrzałości i rozpoczął studia na Uniwersytecie Wrocławskim, na Wydziale Filozoficzno-Historycznym, Studium Historii Kultury Materialnej, ze specjalizacją w dziedzinie etnografii. W 1958 r. uzyskał dyplom magistra etnografii. W okresie studiów brał udział w badaniach archeologicznych we Wrocławiu, Opolu i Biskupinie. Od 16 X 1958 r. do końca IV 1972 r. pracował w Muzeum w Przemyśle, od 1 XIII 1967 r. jako adiunkt, a od 1 I 1969 r. kustosz muzealny i kierownik Działu Etnograficznego. Od 1 V 1972 do 1992 r. pracował w Muzeum Kultury Ludowej w Kolbuszowej współpracując przy organizacji Parku Etnograficznego. Od 1955 r. prowadził etnograficzne badania terenowe na Dolnym Śląsku i Opolszczyźnie. W latach 1968–1976 pełnił funkcję inspektora nadzoru etnograficznego na terenie województwa rzeszowskiego. Zajmował się również działalnością społeczną. Od 1960 r. był członkiem Towarzystwa Przyjaciół Nauk w Przemyśle, pełniąc w latach 1965–1972 funkcję zastępcy sekretarza zarządu. W latach 1960–1961 prowadził zajęcia z kostiumologii ludowej w Technikum Odzieżowym w Przemyśle, a w latach 1966–1970 wykłady z dziedziny etnografii w Studium Nauczy-

cielskim w Przemyślu. W 1963 r. wraz z Janem Rożańskim założył w Przemyślu Oddział Polskiego Towarzystwa Ludoznawczego, gdzie do 1972 pełnił funkcję prezesa. W latach 1963–1967 redagował periodyk – biuletyn informacyjny PTL O. Przemyśl „Z Naszej Ziemi”. Oddział PTL założył także po zamieszkanu w Rzeszowie. Pełnił w nim funkcję prezesa do śmierci w 2006 r. W latach 1971–1990 był członkiem Komisji Muzealiów w Muzeum Okręgowym w Rzeszowie.

Był autorem 72 opracowań i monografii naukowych oraz artykułów popularnonaukowych, które były drukowane na łamach „Nowin Rzeszowskich”, „Profilów”, „Kamieny”, „Życia Przemyskiego”. Prowadził wieloletnie badania nad kulturą ludową obszarów południowo-wschodniej Polski.

Zmarł 9 IV 2006 r. w Rzeszowie. Został pochowany na cmentarzu Wilkowyja w Rzeszowie.

Bibliografia: Burzyński T., *Stanisław Lew (1937–2006)*, „Biuletyn Informacyjny TPN w Przemyślu” 2006, nr 10, s. 68-72.